

543.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 sierpnia 1921 roku

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Na podstawie artykułu 53 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. Ust. R. P. № 49 poz. 299) w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości zarządzam co następuje:

1 §. Wydane w myśl przepisów z dnia 2 czerwca 1920 r. o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. Ust. R. P. № 49 poz. 300) rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 lipca 1920 r. zawierające przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. Ust. R. P. № 78 poz. 524) uzupełnia się w sposób następujący:

§ 22 uzupełnia się następującą częścią trzecią:

„Uwolnienie ruchomości domowych od podatku spadkowego nie wyklucza równoczesnego zastosowania części pierwszej art. 8 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. Ust. № 49, poz. 300) o ile czysta wartość reszty majątku, otrzymanego przez odnośnego nabywcę, nie przekracza 5000 marek polskich“.

§ 44 uzupełnia się następującą częścią drugą:

„O ile majątek zagraniczny ma być wydany spadkobiercom lub legatarjuszom za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, to wymierzenie podatku od majątku zagranicznego należy do izby skarbowej w Warszawie“.

Po § 52 umieszcza się § 52a następującej treści:

„Wymierzenie grzywny, przewidzianej w art. 32 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn, należy do zakresu działania urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych.“

O ile jednak ma być nałożona grzywna na notariusza z powodu niezastosowania się do art. 27 lub 28 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn lub do postanowień, przewidzianych w art. 34 tychże przepisów, to orzeka w pierwszej instancji izba skarbową“.

Po § 58 umieszcza się § 58a następującej treści:

„Urzędnik, wyznaczony do sporządzenia spisu inwentarza (art. 1724 ustawy postępowania sądowego cywilnego), ma na koszt strony interesowanej przesłać urzędowi skarbowemu, w którego okręgu urzędnik ten ma siedzibę, uwierzytelniony odpis spisu inwentarza“.

§ 60, część pierwsza ustęp c) otrzymuje brzmienie następujące:

„c) spisu inwentarza (§ 58a)“.

§ 60 uzupełnia się następującą częścią trzecią:

„Należy przelać: odpisy za pierwszą połowę miesiąca — najpóźniej 20 dnia tego samego miesiąca; za drugą połowę — najpóźniej 5 dnia miesiąca następnego“.

Po § 66 umieszcza się postanowienie następujące:

„f) Ustalenie wartości majątku spadkowego (art. 23 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn).“

„§ 66a. Władza skarbową—o ile w myśl art. 23 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn ma ustalić wartość sprzedażną sama—

Na poczet sumy, obliczonej w kolumnie 5, zapłaciłem:

dnia	19	r. według pozycji	dziennika przychodu	mk.	f.
„	19	„ „ „	„ „ „	„	„
„	19	„ „ „	„ „ „	„	„
			Razem	<hr/>	
dnia	19	r.			

(podpis)

Część pierwsza § 96 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do podatku od darowizn, wymierzonego przez władzę skarbową, stosują się odpowiednio §§ 40 — 43, 65, 66a, 67 — 72, 74 — 76 oraz 79 i 80”.

§ 105 otrzymuje brzmienie następujące:

„O ile w myśl art. 35 i 36 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn wymiar podatku spadkowego zależy od przynależności państwowej spadkodawcy lub nabywcy, należy w wypadkach, w których spadkodawca zmarł przed dniem 31 stycznia 1920 r., stosować powołane artykuły w ten sposób, jak gdyby ustawa z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. Ust. Rz. P. № 7, poz. 44) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. o wykonaniu tej ustawy (Dz. Ust. R. P. № 52, poz. 320) uzupełnione rozporządzeniem z dnia 20 kwietnia 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 39, poz. 246), obowiązywały już w dniu śmierci spadkodawcy”.

§ 2. Jeżeli spadkodawca zmarł w czasie od dnia 1 stycznia 1916 r. do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia i w okresie tym władza skarbową, powołana do wydania decyzji o należności podatku spadkowego, nie otrzymała wiadomości o śmierci spadkodawcy, to osoby, wymienione w § 53 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 78, poz. 524), obowiązane są wnieść zawiadomienie, przewidziane w tym paragrafie, najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu rozporządzenia niniejszego, o ile z powołanego § 53 nie wynika termin późniejszy.

Przepis powyższy stosowany będzie również w wypadkach, w których śmierć spadkodawcy zajdzie w ciągu miesiąca po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Notariusze mają stosować się do części trzeciej § 60 oraz do §§ 91 i 93 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. Ust. 1920 r. № 49, poz. 300) w brzmieniu niniejszego rozporządzenia począwszy od miesiąca, który nastąpi po dniu ogłoszenia.

§ 58a (o ile nie dotyczy notariuszów) stosowany będzie do spisów inwentarza, sporządzonych po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*